ΤΑ ΕΠΤΑ ΘΑΝΑΣΙΜΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ

Τα επτά θανάσιμα αμαρτήματα είναι μια ταξινόμηση των πιο σοβαρών αμαρτημάτων σύμφωνα με την Καθολική εκκλησία, την οποία εισήγαγε ο Πάπας Γρηγόριος Α΄ κατά τη διάρκεια της θητείας του 590-604 μ.Χ. στην εργασία του Magna Moralia.

Τα αμαρτήματα ονομάζονται "θανάσιμα" γιατί σύμφωνα με την εκκλησία μπορούν να στερήσουν τη θεία χάρη και να οδηγήσουν στην αιώνια καταδίκη της ψυχής του ανθρώπου, εκτός αν συγχωρεθούν με την εξομολόγηση.

Τα επτά θανάσιμα αμαρτήματα, ταξινομημένα κατά αύξουσα σοβαρότητα είναι:

- Οκνηρία = φυγοπονία, τεμπελιά
- Αλαζονεία = υπεροψία, το να θεωρεί κανείς τον εαυτό του ανώτερο των άλλων
- Λαιμαργία = βουλιμία, κατάσταση στην οποία ένας άνθρωπος τρώει πολύ, ασταμάτητα και γρήγορα
- Λαγνεία = φιληδονία, κατάσταση στην οποία ο άνθρωπος δεν ελέγχει τις σεξουαλικές του επιθυμίες
- Απληστία = πλεονεξία, κατάσταση στην οποία ο άνθρωπος θέλει όλο και περισσότερα.
- Οργή = θυμός, μνησικακία και εκδικητική συμπεριφορά
- Ζηλοφθονία = φθόνος, ζήλια. Όταν κάποιος ενοχλείται με την επιτυχία των άλλων

Πηγή πληροφοριών: Wikipedia